

Nr 294

Av herrar **Söderquist** och **Boman**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om överflyttning av tillsynen över vissa understödsföreningar och stiftelser från riksförsäkringsanstalten till försäkringsinspektionen.

Kungl. Maj:t har i innevarande års statsverksproposition föreslagit, att tillsynen över vissa understödsföreningar samt över aktiebolags pensions- och andra personalstiftelser skall fr. o. m. den 1 januari 1958 överflyttas från riksförsäkringsanstalten till försäkringsinspektionen. Kungl. Maj:t har därvid föreslagit att tillsynsmyndigheten skall tillföras två nya högre tjänster. Denna personalförstärkning kan förväntas bidra till en önskvärd effektivisering av tillsynen. Kungl. Maj:t har emellertid funnit sig icke kunna biträda den särskilda utredningsmannens, bl. a. av försäkringsinspektionen och av Svenska livförsäkringsföreningars riksförbund tillstyrkta förslag, att för tillsynsmyndigheten skulle inrättas en särskild byrå.

För att den intensifierade tillsynsverksamhet, som avses skola komma till stånd, skall motsvara härav föranledd kostnad, till vilken understödsföreningarna i motsats till vad hittills varit fallet enligt propositionen föreslås skola bidra med icke oväsentliga belopp — tillsynsbidragen kunna enligt de av Kungl. Maj:t förordade grunderna beräknas uppgå till omkring 150 000 kronor årligen — anse vi, att tillsynen inom försäkringsinspektionen över den här ifrågavarande verksamheten bör omhändreras av en särskild byrå under ledning av en byråchef. Däremot torde det f. n. icke vara nödvändigt med en byrådirektör på denna byrå.

Sådan ändring i Kungl. Maj:ts förslag skulle innebära en ökning av lönekostnaderna med allenast skillnaden i lön mellan byråchef och byrådirektör, vilken ökning bör ses dels i förhållande till ovannämnda nya inkomst för statsverket på omkring 150 000 kronor, vilken kommer att bäras av objekten för tillsynen, dels mot bakgrund av att dessa senare uttryckt ett allvarligt önskemål om en mera effektiv tillsyn än vad som hittills varit möjlig åstadkomma.

I den utredning, som ligger till grund för propositionen anföres bl. a.:

Då tillsynen över understödsföreningar och bundna stiftelser förlägges till försäkringsinspektionen, är det angeläget att den nya verksamheten inom inspektionen organiseras på sådant sätt, att å ena sidan tillsynen över försäkringsbolagen icke försämras och å andra sidan tillsynen över understödsföreningarna och stiftelserna icke löper risken att bli försummad. Den bästa garantien härför synes vara, att tillsynen över understödsföreningar och stiftelser förlägges till en särskild byrå inom inspektionen. För en sådan lösning talar också förhållandet, att även om på den försäkringstekniska sidan släktskap föreligger särskilt mellan försäkringsbolag och understödsföreningar, lagstiftningen beträffande sistnämnda föreningar och beträffande stiftelser dock i mycket hög grad avviker från lagstiftningen rörande försäkringsbolag. Understödsförenings- och stiftelseärendena kräver i många avseenden specialkunskaper och speciell erfarenhet av förhållandena hos ifrågakvarande rättsbildningar . . .

Oavsett till vilken av försäkringsinspektionens tre byråer tillsynsverksamheten kan komma att hänföras, kan befaras, att vederbörande byråchef icke skulle bli i tillfälle att utan eftersättande av redan förefintliga arbetsuppgifter ägna erforderlig arbetskraft åt den nya avdelningen, som kommer att bestå av 17 befattningshavare, därav 11 i högre lönegrader eller i reglerad befordringsgång. I den förut nämnda utredningen anföres i detta avseende bl. a.:

Till följd av inspektionens begränsade personalresurser har enligt vad utredningen inhämtat tillsynen över försäkringsbolagen icke kunnat göras så fullständig och mångsidig som av inspektionen ansetts önskvärt. Flera viktiga arbetsuppgifter, bl. a. följandet av skälighetsprincipens tillämpning inom skadeförsäkringen, har hittills icke mycket mer än påbörjats och inspektionerna i form av besök hos bolagen har under långa tider delvis måst sättas i efterhand.

Härjämte må framhållas, att understödsföreningsavdelningen icke torde kunna inrymmas inom eller i omedelbar anslutning till försäkringsinspektionens ämbetslokal. Det synes knappast tänkbart att för närvarande anskaffa annan, för ämbetsverkets nuvarande och understödsföreningsavdelningens befattningshavare gemensam lokal, utan torde avdelningen under åtskillig tid framöver få antagas bli hänvisad till lokaler, belägna utom inspektionens ämbetslokal. Därest tillsynsmyndigheten organiseras som byrå med egen byråchef, kunna olägenheterna av ämbetsverkets uppdelning på två lokaler väntas bli mindre framträdande till fördel icke minst för de av tillsynen berörda föreningarna och stiftelserna.

Då det icke nu kan överblickas, i vilken omfattning tillsynsmyndighetens verksamhet kan bli för framtiden bestående, synes försiktigheten bjuda, att byråchefstjänsten erhåller lönegradsbeteckning Cg eller däremot svarande.

Under åberopande av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att för tillsynen över andra understödsföreningar än erkända arbetslöshetskassor samt över aktiebolags pensions- och andra personalstiftelser, som inrättats enligt lagen den 18 juni 1937 om sådana stiftelser, skall inrättas en särskild byrå under ledning av en byråchef, varvid den föreslagna byrådirektörstjänsten torde bli överflödig, samt att härför erforderliga medel anslås.

Stockholm den 25 januari 1957

Martin Söderquist

Rudolf Boman

Nr 295

Av herr **Hermansson** och herr **Andersson, Karl**, om ökat anslag till statliga farledsarbeten.

(Lika lydande med motion nr 205 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1957

Herbert Hermansson

Karl H. Andersson